

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v právní věci žalobkyně **B. M.**, zast. J. M., proti žalovanému **Magistrátu města Zlína, stavebnímu úřadu**, se sídlem ve Zlíně, náměstí Míru 12, o povinnosti žalovaného zaplatit žalobkyni částky 3 811,50 Kč, 1 500 Kč a 4 226,98 Kč

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem na zahájení řízení ze dne 24. 1. 2016 žalobkyně namítala nezákonnost protokolu s fotodokumentací vypracovaného na základě kontroly provedených prací při odstraňování části stavby garáže, zasahující na cizí pozemek a stavbu sklepu ze dne 27. 3. 2012, který byl vyhotoven žalovaným. Žalobkyně se dále domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ohledně stanovení podmínek pro odstranění části stavby ze dne 5. 3. 2012, sp. zn. MMZL-SÚ-23868/2012/Kol, č. j. MMZL 23936/2012, dále kolaudačního rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2012, sp. zn. MMZL-SÚ-55017/2012/Kol, č. j. MMZL 90505/2012 a dále se žalobkyně domáhala, aby soud závázal žalovaného zaplatit jí náklady soudních řízení ve výši 3 811,50 Kč, 1 500 Kč a 4 226,98 Kč. Z návrhu na zahájení řízení vyplynulo, že tento byl spojením celkem čtyř žalob k zahájení čtyř různých řízení, u nichž je třeba samostatně zkoumat podmínky řízení. Soud proto usnesením ze dne 28. 1. 2016, č. j. 30 A 12/2016 – 35 rozhodl o vyloučení mj. části žalobního petitu, kterým se žalobkyně po žalovaném domáhala zaplacení částky 3 811,50 Kč, 1 500 Kč a 4 226,98 Kč.

V nyní projednávané věci vedené Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 30 A 26/2016 se jedná o žalobu, kterou se žalobkyně domáhá po žalovaném zaplacení shora uvedených částek.

V návrhu na zahájení řízení žalobkyně uvedla, že žalovaný zavinil zastavení řízení u Okresního soudu ve Zlíně (usnesení tohoto soudu ze dne 8. 10. 2014, č. j. 29 E 46/2012 – 208) a řízení u Krajského soudu v Brně (usnesení ze dne 8. 9. 2015, č. j. 15 Co 9/2015 – 259). Žalobkyně se po žalovaném domáhá úhrady nákladů řízení ve výši 3 811,50 Kč 1 500 Kč a 4 226,98 Kč. Z obsahu žaloby a listin připojených k žalobě vyplývá, že se jedná o náklady

řízení, které byla žalobkyně povinna podle rozhodnutí Okresního soudu ve Zlíně a Krajského soudu v Brně zaplatit povinné H. K.

Předmětnou žalobu však nemohl soud připustit k meritornímu posouzení z následujících důvodů.

Podle ust. § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) platí, že soud poskytne ve správním soudnictví ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným s.ř.s. a za podmínek stanovených v s.ř.s. nebo zvláštním zákonem a rozhoduje v dalších věcech, o nichž tak stanoví s.ř.s.

Podle ust. § 46 odst. 2 s.ř.s. platí, že soud návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu, a ke kterému věcně příslušnému soudu.

Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá (viz např. rozsudek ze dne 3. 11. 2005, č. j. 2 Aps 2/2005 – 43, přístupný na www.nssoud.cz), že veřejnými subjektivními právy se rozumí práva osob založená v právních normách, která umožňují a současně chrání určité chování osoby ve vztazích k subjektům veřejné správy. Ne každé vztahy mezi soukromými osobami na jedné straně a státem, veřejnoprávními kooperacemi, či jinými osobami, vykonávajícími veřejnou moc na straně druhé, jsou však vztahy veřejnoprávními. Takovými jsou jen ty z uvedené množiny, které svojí podstatou tkví ve vrchnostenském vztahu, tj. ve vztahu nadřazenosti vykonavatelů veřejné moci nad soukromou osobou. Vykonavatelé veřejné správy však vstupují se soukromými osobami i do vztahů nevvrchnostenských, založených na rovnosti účastníků daného vztahu a jejich privátní autonomii. Takovými vztahy jsou zejména vztahy občanskoprávní, k nimž patří i vztahy vlastnickoprávní a závazkověprávní. Žalobkyní tvrzené právo na uhrazení částek, které byla zavázána zaplatit v soudních řízeních fyzické osobě vznesené vůči žalovanému nespadá pod ochranu správního soudnictví, neboť se nejedná o okruh subjektivních veřejných práv ve smyslu ust. § 2 s.ř.s., nýbrž do okruhu subjektivních soukromých práv, o nichž podle § 7 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodují soudy v občanském soudním řízení. Žalobkyně se předmětným návrhem domáhá úhrady majetkové újmy, která jí vznikla v souvislosti s citovanými výroky Okresního soudu ve Zlíně a Krajského soudu v Brně.

Výše uvedené lze shrnout tak, že pro posouzení veřejnoprávního charakteru subjektivního práva, jemuž má být poskytnuta ochrana, není rozhodující charakter subjektu právního vztahu, nýbrž charakter samotného právního vztahu, z něhož dotčené subjektivní právo plyne. Za veřejnoprávní vztahy mezi soukromou osobou a subjektem vykonávajícím veřejnou moc, lze považovat pouze takové vztahy, které jsou svou povahou vrchnostenské, tj. vztahy, ve kterých je subjekt vykonávající veřejnou moc v nadřazeném postavení vůči subjektu soukromoprávnímu. Pokud subjekt vykonávající veřejnou moc v konkrétním právním vztahu

nevystupuje ve vrchnostenské pozici (jako v nyní projednávané věci), nejde o vztah veřejnoprávní, nýbrž o vztah soukromoprávní, založený na rovnosti jeho účastníků. Soukromoprávnímu subjektu z takového vztahu plynou pouze soukromá (nikoliv veřejná) subjektivní práva.

Za této situace, s ohledem na shora uvedenou judikaturu Nejvyššího správního soudu zdejšímu soudu nezbylo, než žalobu podle ust. § 46 odst. 2 věty první s.ř.s. odmítnout. Současně zdejší soud žalobkyni podle ust. § 46 odst. 2 věty druhé s.ř.s. poučuje o tom, že do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení může podat žalobu u příslušného okresního soudu.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 18. 2. 2016

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu